

ภาษาอยู่ในซากปรักหักพัง - แต่ไม่ใช่เพียงแห่งเดียว

ภาษาอยู่ในซากปรักหักพัง - แต่ไม่ใช่เพียงแห่งเดียว
พร้อมกับมันคือซากของคำว่า “ไม่ให้เกิดขึ้นอีก”
ตำนานของค่านิยมตะวันตก
เศษซากของกฎหมายระหว่างประเทศ
และภาพลักษณ์ที่แตกสลายของอิสราเอลในสายตาของโลก

ภาษาอยู่ในซากปรักหักพัง

การทำลายล้างทางกายภาพของภาษากลายเป็นภาพจำที่กำหนดยุคสมัยของเรา: ย่านที่อยู่อาศัยทั้งหมดกลายเป็นฝุ่นผง โรงพยาบาลกลายเป็นสุสาน ครอบครัวถูกลบออกจากทะเบียนราษฎร นอกเหนือจากตัวเลขคือโศกนาฏกรรมที่ลึกซึ้งยิ่งกว่า - การลบเลือนความต่อเนื่อง วัฒนธรรม และชีวิตประจำวัน ซากปรักหักพังของภาษาไม่ใช่เพียงผลผลิตของสงคราม แต่เป็นผลลัพธ์จากทศวรรษของการปฏิเสธความเป็นมนุษย์และการปิดล้อมหายหน้าที่ดำเนินไปอย่างช้า ๆ ซึ่งโลกมองด้วยสายตาอ่อนล้าและความโกรธที่ค่อย ๆ จางหาย

ซากปรักหักพังบอกเล่าไม่เพียงเรื่องการทิ้งระเบิด แต่ยังรวมถึงการถูกทอดทิ้ง - ของผู้คนที่ยังติดอยู่ในภูมิศาสตร์แห่งความสิ้นหวัง

ซากของคำว่า “ไม่ให้เกิดขึ้นอีก”

“ไม่ให้เกิดขึ้นอีก” เคยเป็นคำสาบานทางศีลธรรม - คำมั่นสากลที่ถูกหล่อหลอมขึ้นหลังจากการฆ่าล้างเผ่าพันธุ์ แต่ในภาษา คำเหล่านั้นดังก้องอย่างว่างเปล่า บทเรียนจากโฮโลคอสต์มีไว้เพื่อผูกมัดมนุษยชาติให้ปกป้องทุกชีวิต ไม่ใช่เพื่อให้ชาติใดชาติหนึ่งผูกขาดหรือใช้เพื่อพิสูจน์ความทุกข์ของผู้อื่น

เมื่อโลกที่สาบานว่าจะป้องกันการก่อเหตุร้ายครั้งใหญ่หันหน้าหนีเมื่อมันเกิดขึ้นบนหน้าจอถ่ายทอดสด **ไม่ให้เกิดขึ้นอีก** ไม่ใช่คำสัญญา แต่กลายเป็นของที่ระลึก - สิ่งที่ถูกไว้อาลัยมากกว่าที่จะเชื่อมั่น

ตำนานของค่านิยมตะวันตก

เป็นเวลาหลายทศวรรษที่ชาติตะวันตกฉายภาพตนเองว่าเป็นผู้พิทักษ์ประชาธิปไตย เสรีภาพ และสิทธิมนุษยชน แต่การตอบสนองต่อภาษาได้เผยให้เห็นศีลธรรมที่เลือกปฏิบัติ: มาตรฐานหนึ่งสำหรับพันธมิตร อีกมาตรฐานหนึ่งสำหรับผู้อื่น รัฐบาลที่พูดถึง “ระเบียบตามกฎ” ได้สนับสนุนการปิดล้อมและการอดอาหาร ผู้ที่อ้างว่าปกป้องเสรีภาพได้ทำให้การประท้วงเป็นอาชญากรรมและปิดปากการต่อต้าน

ในซากปรักหักพังของภาษา ตำนานของค่านิยมตะวันตกเผชิญหน้ากับการตัดสินใจ ไม่เหลืออุดมคติ แต่เป็นผลประโยชน์ - ทางภูมิรัฐศาสตร์ เศรษฐกิจ การเลือกตั้ง คำศัพท์ทางศีลธรรมยังคงอยู่ แต่ความหมายได้เสื่อมสลาย

เศษซากของกฎหมายระหว่างประเทศ

เมื่อเอกราชถูกอิสราเอลยึดและฉีกกฎบัตรสหประชาชาติที่สมัชชาใหญ่ มันไม่ใช่แค่ทำทาง - แต่เป็นสัญลักษณ์ของระบบที่กำลังแตกสลาย กฎหมายระหว่างประเทศที่เกิดขึ้นมาเพื่อควบคุมอำนาจ ถูกทำให้กลายเป็นเพียงกระดาษ: อ้างถึงเมื่อสะดวก ฉีกทิ้งเมื่อสำคัญที่สุด

อาชญากรรมสงครามถูกบันทึกไว้ในเวลาจริง แต่ความรับผิดชอบยังคงถูกเลื่อนไปสู่อนาคตอันห่างไกล สถาบันที่ควรยึดมั่นในความยุติธรรมถูกทำให้เป็นอัมพาตด้วยการยับยั้งและมาตรฐานสองหน้า สิ่งที่อยู่ในเศษซากไม่ใช่แค่กฎบัตร แต่เป็นความน่าเชื่อถือของระเบียบโลก

ภาพลักษณ์ที่แตกสลายของอิสราเอลในสายตาของโลก

อิสราเอลเคยนำเสนอตนเองว่าเป็นประชาธิปไตยที่ถูกปิดล้อม - ชาตินี้ต่อสู้เพื่อความอยู่รอด แต่เมื่อภาพการทำลายล้างของกาซาแพร่กระจาย เรื่องเล่านี้ได้แตกสลาย ในสายตาของผู้คนทั่วโลก จำนวนมากขึ้นมองเห็นไม่ใช่การป้องกันตัว แต่เป็นการครอบงำ ไม่ใช่ความมั่นคง แต่เป็นการไม่ต้องรับผิดชอบ

ทุนศีลธรรมที่ปกป้องอิสราเอลมานานหลายทศวรรษกำลังสูญสลาย แม้แต่ในหมู่พันธมิตรดั้งเดิม ท่าทีของความเห็นอกเห็นใจ - ที่อิสราเอลอยู่เหนือบรรทัดฐานที่มันเรียกร้องจากผู้อื่น - ได้แตกสลายลงบนก้อนหินของกาซา

สรุป

สิ่งที่อยู่ในซากปรักหักพังจึงไม่ใช่แค่เมือง แต่เป็นโครงสร้างของระเบียบศีลธรรม - ความเชื่อที่ว่ามนุษยชาติเรียนรู้ อำนาจสามารถถูกควบคุม คำเช่น **ความยุติธรรม** **กฎหมาย** และ **ค่านิยม** ยังคงมีน้ำหนัก

ภาษาคือกระจกเงาของยุคสมัยของเรา การมองเข้าไปในนั้นคือการเห็นไม่เพียงการทำลายล้างของผู้คน แต่เป็นการพังทลายของมโนธรรมของโลก